

पत्वम् । उद्गाङ्गुलौ । “अम्बाम्बेति” सूत्रेऽङ्गु शब्दप्रयोगात्
अङ्गु शब्दः हस्तवाचीतिज्ञापितम् । “अङ्गुछोदरमध्ये
तु यवो यस्य विराजते” इति साम् ।

अङ्गुष्ठमात्र लि० अङ्गुष्ठ+परिमाणार्थे मात्रच् । अङ्गुष्ठ-
मध्यपर्वपरिमिते । “अङ्गुष्ठमात्रोऽपि इष्ट” इति
श्रुतिः । “अङ्गुष्ठमात्रं पुरुषं निश्कर्षं बलाद्यम्” इति
भारतम् । “अङ्गुष्ठाङ्गुलमानन्तु यत्र यत्रोपदिश्यते ।
तत्र तत्र दृष्टत्पर्वप्रथमभिर्मिथुयात् सदेति” कात्या० ।

अङ्गुष्प पु० अङ्गि-ऊषन् । नकुले वाणे च ।

अङ्गुस् न० अङ्गुते नरकमनेन अधि-गतौ अङ्गुन् । पापे “शुभ-
च्छासनलङ्गनाङ्गुसिमया मग्नेन नाम स्थितमिति” वेणी० ।
अङ्गारि पु० ऋ-इण् ईत०ष्ट० । दोमिश्रीले । “कविरसि
“अङ्गारिरसीति” यजु० । “अङ्गारिर्दोमिश्रीले इति”
वेददीपः ।

अङ्गि पु० अधिगतौ-इन् । पादे, दृक्षमूले च ।

अङ्गि पु० अधि-गतौ करणे क्रिन् । चरणे, दृक्षमूले,
“अधारि पद्मेषु तदङ्गुणा दृष्येति नै० । अङ्गिपः (पादपः)
रुन्दसां चतुर्थभागे च । “प्रथमाङ्गुसमोयस्येति” दृक्ष० ।

अङ्गिप पु० अङ्गुणा मूलेन पिबति सिक्तजलम् पा-क
३त० । दृक्षमात्रे ।

अङ्गिपर्षिका स्त्री अङ्गुौ मूले तदारभ्य वा पर्षमस्याः
जातौ डीप् स्वार्थे कन् । सिंहपुच्छाकारपुष्पवति (चाकु-
लिया) इति ख्याते दृक्षे । काभावे अङ्गिपर्षीत्यपि तत्रैव ।

अङ्गिवल्लीका स्त्री अङ्गुरारभ्य वल्लीव पर्षवत्त्वेन, ततः
स्वार्थे के हुस्वे टाप् । सिंहपुच्छाकारपुष्पवति (चाकुलिया)
इति प्रसिद्धे दृक्षे । काभावे ॥ अङ्गिवल्लीत्यपि तत्रैव ।

अच अविस्मृत्कथने गतौ च उभय० स्वादि० सक० सेट् क्त्वा
वेट् । अचति ते । आचीत् आचिष्ट । क्त अक्तः क्त्वा
अचित्वा-अक्त्वा “स्वाहायज्ञमित्यङ्गुली अचते” इति
कात्या० । “अचते सङ्कोचयति” इति वेददीपः ।

अच(अनुच्) गतौ पूजायाञ्च प० सक० सेट् । तत्र अच
इदित् जोदञ्च (अनुच्) अव्यक्तशब्दे च । अञ्चति आञ्चीत्
अनुचु-गतौ अचत्रात् पूजायामञ्चत्रात् । क्त अक्तः
पूजायासुभयोः अञ्चतः अवि-वक्तं माने क्त अञ्चतः ।
अनुचु-क्त्वा अञ्चित्वा-अक्त्वा अचि-अञ्चित्वा । “अयमञ्चति
पञ्चशरालुचर” इति सा० टी० । प्र+प्रकर्षे पूर्वेदिक-
कालदृष्टौ च प्राञ्चति प्राङ्(पूर्वकालः) प्राची(पूर्वा दिक्)
परा+प्रतिगतौ, आभिसुख्याभावे, पश्चाद्भावे, वहिभावे च

पराञ्चति (परागच्छति) पराङ् (वाह्यः) । अप+
अपसरणे अपाञ्चति । सम्+सुन्दरगमने, यथोचित-
गमने च समञ्चति सम्राङ् । अनु+पश्चाद्गतौ । अन्व-
ञ्चति अन्वङ् । उद्+ऊर्द्धगमने, उत्तरदिग्वृत्तौ च
उदञ्चति (उद्गच्छति) “उदञ्चद्रोमाञ्चमिति” उदङ् देशः
उदीची (उत्तरा दिक्) । परि+समन्ताद्गतौ । पर्यञ्चति ।
प्रति+प्रतीपगतौ, पश्चाद्गतौ, पश्चाद्दक्षिणे च प्रत्यञ्चति
(प्रतीपं गच्छति) । प्रत्यङ्, प्रतीची (पश्चिमादिक्) । आत्मनि
व्याप्रार्थकप्रतिना योगात् प्रत्यक्षङ्ः तस्य सर्वविषय-
व्यापकत्वात् प्रत्यक्त्वम् । नि+न्यनीभावे न्यञ्चति न्यङ्
न्यगभावः न्यङ्कारः । अव+अधोगतौ, दक्षिणदिग्वृत्तौ
च । अवाञ्चति अवाङ् (अधोमुखः) अवाची (दक्षिणा दिक्)
यथा च उत्तरदक्षिणयोः ऊर्द्धाधोभावस्तथा अवाक्षब्दे
वञ्चते ।

अच गतौ पूजायाम् इदित् उभ० सक० सेट् क्त्वा वेट् ।
अञ्चति ते आञ्चीत् आञ्चिष्ट । क्त्वा अङ्क्त्वा-अञ्चित्वा ।
उपसर्गात् अनुचुवत् । “न्यञ्चते प्रत्यहं मोहो यस्मान्नपञ्चन्ति
चारय” इति कविर० ।

अचक्षुस् लि० न०ब० । मन्दनेत्रे, नेत्रहीने च । “सच-
क्षुरचक्षुरिव सकर्षोऽकर्ष इवेति” श्रुतिः । न०त० ।
चक्षुर्भिन्ने न० ।

अचतुर लि० न सन्ति चत्वारि यत्र नि० अचसमा० ।
चतुःसंख्याशून्ये । चतुरोनिपुणः न०त० । दक्षभिन्ने
अपटौ लि० ।

अचपल लि० न चपलः । चापल्यविरोधिस्यैर्यं युक्ते ।

अचर लि० न चरति चलति-चर-अच् न० त० । चरत्व-
विरोधिस्यैर्यं वति स्वावरे स्थितिशोले पृथिव्यादौ “चरा-
णामन्नमचरमिति” मनुः । चलनशून्ये लि० ।
ज्योतिषोक्ते भेषककटलामकरराशिरूपचरराशिभिन्नेषु
स्थिरराशिषु दृषसिंहदृष्टिककुम्भराशिषु न० ।

अचरम लि० न०त० । अन्तिमत्वविरोधिमध्यत्वाद्यवस्थावति
“वयस्यचरमे” इति पा० । अचरमं वयः कौमारादि ।

अचल पु० न चलः ॥ (गो)ज इति ख्याते शङ्खौ । पर्वते,
“अचलाः सागराः प्रासादाः प्रासादधवला गृह्याः धारितं च
त्वया सर्वमिति” पृथिवीप्रार्थनामन्त्रः । “अचल एष भवानिव
राजते” इति भाषः । पृथिव्यां स्त्री । भूमेरचलत्वा-
दिकसुक्तं सि० शि० गो० “भूमेः पिण्डः शशाङ्कक-
विरविकुजेज्याकिर्नक्षत्रकक्षादृष्टौ दृष्टौ दृष्टः सन् मृद-